

Stížnost namítá, že prý stpů učinil svůj návrh, ačkoliv poznámka zamýšleného převzetí dosud vůbec není knihovně zapsána, a ač o poznámce té nebyly zpraveny všechny osoby, jež měly býti uvědoměny, ať již jako zástupci svěřenského majetku, nebo jako osoby, jež jsou podle § 2 zák. z 3. července 1924 č. 179 Sb. povolány upravití dohodou poměry uvolněného svěřenského majetku, neb osoby, jež se svolením stpů-u staly se svoluvlastníky majetku býv. svěřenství. Ale pak jde v podstatě vesměs jen o výtky, že soud povolil vklad práva vlastnického přes to, že na nemovitostech opatřením dotčených nebylo dosud podle náhr. zák. pravoplatně poznamenáno zamýšlené jich převzetí, o nichž náleží — jak shora uvedeno — rozhodovati řádným soudům; jest tu proto kognice nss-u podle § 3 a) zák. o ss vyloučena.

Že by byl žal. úřad nař. opatřením podrobil své disposici nemovitostí záboru nepodléhající ať již proto, že vůbec záboru podrobeny nebyly, nebo že později záborového nexu byly zbaveny, nebo že byly aspoň vlastníkem podle §§ 3 a) a 11 záb. zák. nebo § 20 příd. zák. reklamovány, a že by tak byl žal. úřad způsobem zákonu odporujícím zasáhl do práv st-lům zákony o poz. reformě zaručených, stížnost nenamítá, a nemá proto nss možnosti, aby po této stránce nař. opatření podrobil kognici.

Č. 6654.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti: Dávce podle dávkových pravidel č. 143/22 podléhá také převod nemovitostí provedený smlouvou t. zv. smíšenou.

(Nález ze dne 20. června 1927 č. 13.720/26).

Věc: Miloslava Č. a Irena V. v P. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran dávky z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka Albertina K. společně s Miloslavou Č. a Irenou V. uzavřela smlouvu s obcí P. dne 4. srpna 1922, dle níž postoupila vzhledem k povolené parcelaci pozemku č. kat. . . . na zřízení ulice obci část pozemku tohoto ve výměře 956 m² a to jednak ve smyslu § 19 zák. z 18. dubna 1886 č. 40 z. z. česk., jednak z toho důvodu, že jim navzájem obec z veř. statku popustila dílec ve výměře 30 m².

Plat. rozkazem zem. inspekt. pro zem. dávky byla vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti částkou 440 Kč 96 h podle pravidel o obecní dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí dle vl. nař. č. 143/22. Odvolání proti tomu podané zamítl žal. úřad z důvodu, že právní jednání dle postupní smlouvy ddto v P. dne 4. srpna 1922 jest negotium mixtum, částečně uplatné a částečně bezúplatné; poněvadž pak podle § 4 sub 1. pravidel nejsou podrobeny dávce převody neúplatným jednáním právním mezi živými, nemůže se přiznati osvobození tomuto převodu nikoliv neúplatnému.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Spornou jest pouze otázka, zda převod, o který jde, jest neúplatným právním jednáním mezi živými, jaké § 4 č. 1. pravidel prohlašuje za

osvobozené od dávky z přírůstku hodnoty. Zdali se převod děje bez úplaty, jest posouditi dle toho, jaké povahy podle předpisu práva občanského jest právní jednání, na němž převod spočívá. Dle § 864 o. z. o. je smlouva uzavřena za úplatu, když obě strany navzájem sobě práva přenášejí a je přijímají, jinak řečeno, když se strany zavazují k vzájemnému plnění. Také smlouvy t. zv. smíšené, kterými jedna strana spokojuje se s úplatou menší, nežádajíc plné náhrady za to, co druhé straně dává, nutno pokládati za úplatné ve smyslu § 864 o. z. o. Postupní smlouva zahrnuje v sobě jednotné právní jednání, které lze posuzovati jedině jako celek.

Smlouvou ze 4. srpna 1922 postoupily st-lky část pozemku ve výměře 956 m² obci jednak — jak ve smlouvě uvedeno — dle § 19 zem. zák. č. 40/1886 na zříz. ulice, jednak proto, že jim navzájem obec postoupila část z veř. statku ve výměře 30 m². Postoupení na zřízení ulice nestalo se ovšem podle § 19 zák. ve smlouvě citovaného, nýbrž podle § 22 zák. z 8. ledna 1889 č. 5 z. z. o stav. řádu pro Čechy, který v odstavci prvním má stejné ustanovení jako § 19 shora cit. zákona, obsahujícího však stav. řád pro Prahu a některé obce tam zejména uvedené. Nesporně pak, že obcí straně navzájem postoupená část pozemku ve výměře 30 m² má hodnotu 90 Kč.

Tím jsou dány znaky úplatného právního jednání po rozumu § 864 o. z. o. a jest nerozhodno, zdali vzájemné plnění, jehož se postupitelkám dostává, jest plnou náhradou za převedenou nemovitost. Z toho dále plyne, že převod za úplatu v daném případě, byť nedosahoval hodnoty předmětu, nemá za následek, že by rozdíl hodnoty byl od dávky osvobozen, jak stížnost míní, nýbrž dlužno v takových případech vzíti za základ výpočtu přírůstku hodnoty nemovitosti vyšetřenou obecnou hodnotu v době zcizení, jak zřejmě plyne i z ustanovení § 9 odst. 1 dávk. pravidel.

Zda by tento převod byl snad osvobozen podle jiného ustanovení dávkových pravidel, nemohl nss zkoumati, poněvadž strana v té příčině námitek neformuluje.

Č. 6655.

Samospráva obecní. — Legionáři: * Místa u obecních podniků nejsou ve smyslu § 4. zák. č. 462/19 legionářům vyhrazena.

(Nález ze dne 20. června 1927 č. 24.372/26.)

Věc: Obec B. proti ministerstvu vnitra stran obsazení místa nelegionářem.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Ve schůzi z 18. prosince 1925 obsadilo ob. zastupitelstvo v B. místo dozorce v měst. jatkách Ottou K. Na dotaz učiněný osp-ou v B., resp. žal. úřadem, proč při obsazování tohoto místa nebylo dbáno předpisů zák. 462/19, zaujala stěžující si obec stanovisko, že místo dozorce v měst. jatkách nespadá vůbec pod ustanovení § 4 cit. zák., pročez také nebyla povinna obsazování jeho hlásiti mno a uveřejniti je v Úředním listu.